

Ποιός θα μας σώσει από τους «σωτήρες»;

Το ιερατείο, ισχυρίζεται ότι τα δύσκολα χρόνια της Τουρκοκρατίας διέσωσε τον Ελληνισμό, κρατώντας τον ενωμένο κάτω από την σκέπη της Εκκλησίας. Επίσης, διά της γλώσσας των Ευαγγελίων και των Ιερών Γραφών διέσωσε την ελληνική γλώσσα. (Μάλλον η ελληνική γλώσσα διέσωσε τας Γραφάς τους). Μου θυμίζουν την λαϊκή παροιμία «Να σε σφάξω Γιάννη να σε αλείψω λάδι». Ακόμη δεν μπορούν να αντιληφθούν οι του ιερατείου, ότι ήταν οι κύριοι υπεύθυνοι της κατάρρευσης της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, και μετά εμφανίζονται, τάχα, ως σωτήρες.

Από ποιούς μας διέσωσαν, από ποιούς πράγματι κινδύνευε ο Ελληνισμός η ιστορία του και η γλώσσα του; Γιατί, μέχρι να επιβληθεί διά της βίας ο Χριστιανισμός ο Όμηρος και τα άλλα συγγράμματα κυκλοφορούσαν ελεύθερα χωρίς κανέναν κίνδυνο εξαφάνισης. Ποιοί ήταν αυτοί που επιβουλεύονταν την ελληνική γραμματεία;

Φυσικά, είναι αυτοί που έκαιγαν τα βιβλία δημοσίως, και δεν είναι άλλοι από τους διανοητικώς ανάπηρους (αγίους) πατέρες, και το σκυολόι τους τις ορδές των καλόγερων, και με πρώτον διδάξαντα τον Παύλο, στην πρώτη οργανωμένη καύση βιβλίων στην Έφεσο. Το μέγεθος του διαπραχθέντος εγκλήματος κατά της γνώσης ήταν τρομακτικό, αν λάβουμε υπ' όψιν, ότι η τέχνη της τυπογραφίας δεν είχε ακόμη εφευρεθεί, και τα κυκλοφορούντα τότε βιβλία ήταν χειρόγραφα, άρα και σπάνια.

Κατά την οθωμανική κατοχή, οι Τούρκοι δεν απαγόρευαν την ίδρυση σχολείων. Τότε, από ποιους κινδύνευε ο Ελληνισμός; Κινδύνευε ο Ελληνισμός από κάποιους ρασοφόρους που του έλεγαν, ότι «δεν είναι Έλληνες αλλά χριστιανοί»; Κινδύνευε από κάποιους άλλους ρασοφόρους, που απαγόρευαν να βάζουν στα παιδιά τους αρχαιοελληνικά ονόματα; Κινδύνευε και ακόμη κινδυνεύει από όλους τους ρασοφόρους, εκόντες άκοντες που σε πολλές λειτουργίες εξακολουθούν να εξυβρίζουν τους γίγαντες της αρχαιοελληνικής διανόησης; Κινδύνευε ο Ελληνισμός από κάποιον ρασοφόρο που του έλεγε, «ντρέπομαι γιατί είμαι Έλλην» και «άξιοι μαχαίρας οι ελληνόφρονες»; Κινδύνευε ο Ελληνισμός από κάποιους

ρασοφόρους, όπως ο πατριάρχης Ιεροσολύμων Άνθιμος, που τύπωσε στο πατριαρχικό τυπογραφείο της Κωνσταντινούπολης, την περιβόητη «Πατρική Διδασκαλία», που ήταν ένα κήρυγμα δουλικής υποταγής εις την υψηλή βασιλεία των Οθωμανών, και λίβελλος κατά της Γαλλικής Επανάστασης; Χαρακτηριστικό απόσπασμα: «Ο Θεός...ύψωσε την βασιλεία αυτήν των Οθωμανών περισσότερο από κάθε άλλην, διά να αποδείξει αναμφιβόλως ότι θείο εγένετω βουλήματι».

Και επειδή η ταυτότητα ενός λαού καθορίζεται από δύο κυρίως παράγοντες ήτοι την ιστορία του και την γλώσσα του. Προτρέπω λοιπόν το ιερατείο να δουν τους Αλβανούς που διέσωσαν και την φυλή τους και την γλώσσα τους, κουβαλώντας μια ιστορία που δεν συγκρίνεται με την ελληνική, και μια γλώσσα που μέχρι το 1920 ποτέ δεν είχε γραφτεί.

Πώς λοιπόν δεν θα διασώζαμε εμείς οι Έλληνες την φυλή και την γλώσσα μας, αφού είχαν μεριμνήσει οι πρόγονοί μας να μας εφοδιάσουν με μια αξιοθαύμαστη ιστορία, με ένα ανεπανάληπτο πολιτισμό (τον οποίο οι πατέρες της Εκκλησίας εξύβρισαν, και διαπόμπευσαν) και με χιλιάδες συγγράμματα (ιστορικά, φιλοσοφικά, επιστημονικά κ.ά.) πρωτοφανή και μοναδικά στα μέχρι τότε παγκόσμια δεδομένα; Δυστυχώς, ένα μέρος αυτών που διασώθηκαν, και τα έχουμε σήμερα στα χέρια μας, το οφείλουμε στους Άραβες και όχι στους Βυζαντινούς.

Με την ραγδαία εισροή στον ελληνικό χώρο, κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 18ου αιώνα, των νέων ιδεών του Διαφωτισμού, δυστυχώς το ιερατείο δεν κατάφερε να συμπλεύσει. Η στάση του θα μπορούσε να ήταν τουλάχιστον ουδέτερη, όμως ήταν άκρως εχθρική, σε αντίθεση με την Οθωμανική Αυτοκρατορία που κράτησε ουδέτερη στάση.

Στα χρόνια αυτά, ενώ οι λαοί της Ευρώπης δονούνται από τις νέες ιδέες του Διαφωτισμού που οι ρίζες του ξεκίνησαν από την αρχαία Ελλάδα, στην νέα Ελλάδα, για το ιερατείο ήταν αποδιοπομπαίος τράγος.

Δυστυχώς, το ιερατείο δεν μπόρεσε, αλλά ούτε και σήμερα μπορεί να ξεκόψει από τον μεσαιωνικό σκοταδισμό.

Με αυτά και με τα άλλα, πώς λοιπόν να μην αναφωνήσουμε: «Ποιός θα μας σώσει από τους σωτήρες, ποιός;».

Ιωάννης Θεοδωρόπουλος